

Downloaded via the EU tax law app / web

@import url(.././.././../css/generic.css); EUR-Lex - 61989J0343 - DA

Avis juridique important

|

61989J0343

DOMSTOLENS DOM (SJETTE AFDELING) AF 6. DECEMBER 1990. - MAX WITZEMANN MOD HAUPTZOLLAMT MUENCHEN-MITTE. - ANMODNING OM PRAEJUDICIEL AFGOERELSE: FINANZGERICHT MUENCHEN - TYSKLAND. - TOLD - OMSAETNINGSAFGIFT VED INDFOERSEL - FALSKE PENGE. - SAG C-343/89.

Samling af Afgørelser 1990 side I-04477

svensk specialudgave side 00591

finsk specialudgave side 00615

Sammendrag

Dommens præmisser

Afgørelse om sagsomkostninger

Afgørelse

Nøgleord

++++

Den Faelles Toldtarif - told - anvendelse paa falske penge - ulovlighed - overtraedelser strafferetligt sanktioneret - medlemsstaternes kompetence

Afgiftsbestemmelser - harmonisering af lovgivningerne - omsaetningsafgifter - det faelles mervaerdiafgiftssystem - afgift ved indfoersel - anvendelse paa falske penge - ulovlighed - overtraedelser strafferetligt sanktioneret - medlemsstaternes kompetence

(Raadets direktiv 77/388, art. 2)

Sammendrag

Da falske penge i alle medlemsstaterne er omfattet af et absolut forbud mod indfoersel og udgivelse, skal faellesskabsretten fortolkes saaledes, at der ikke opstaar toldskyld ved indfoersel af falske penge til Faellesskabets toldomraade.

Indfoersler af falske penge til Faellesskabet beroeres ikke af bestemmelserne i det sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter. Foelgelig skal dette direktivs artikel 2 fortolkes saaledes, at der ikke kan opkraeves indfoerselsomsaetningsafgift ved indfoersel af falske penge til Faellesskabet.

Disse konstateringer beroerer paa ingen maade medlemsstaternes kompetence til at retsforfoelge overtraedelser af deres lovgivning om falske penge gennem passende sanktioner, herunder ogsaa

alle konsekvenser af oekonomisk art, som dette kan indebaere.

Dommens præmisser

1 Ved kendelse af 21. juni 1989, indgaaet til Domstolen den 6. november s.aa., har Finanzgericht Muenchen i henhold til EOEf-Traktatens artikel 177 stillet et praejudicielt spoergsmaal vedroerende fortolkningen af Traktatens artikler 3, 9 og 12-29 samt af artikel 2 i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter - Det faelles mervaerdiavgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter benaevnt "sjette direktiv").

2 Dette spoergsmaal er blevet rejst under en sag mellem Max Witzemann og Hauptzollamt Muenchen-Mitte (herefter benaevnt "Hauptzollamt") vedroerende betaling dels af told og dels af indfoerselsomsaetningsafgift ved indfoersel af falske pengesedler paa Forbundsrepublikken Tysklands omraade.

3 Ved dom afsagt af Landgericht Muenchen I den 16. februar 1982 blev Witzemann idoomt frihedsstraf for falskmoentneri, som er strafbart i henhold til den tyske straffelovs §§ 146 ff. I denne dom, som er blevet retskraftig, fastslaas det, at Witzemann i 1981 til Forbundsrepublikken Tysklands omraade havde indfoert et parti falske US-dollarsedler, som han havde faaet leveret i Italien.

4 Paa grundlag af det saaledes fastslaaede kraevende Hauptzollamt af Witzemann betaling af told og indfoerselsomsaetningsafgift af de falske penge. Paalaeggelsen af told var aabenbart baseret paa den omstaendighed, at det ikke var bevist, at varen havde oprindelse i Faelleskabet.

5 Witzemann indbragte denne afgoerelse for Finanzgericht Muenchen og gjorde gaeldende, at opkraevningen af told og indfoerselsomsaetningsafgift er i strid med Traktatens artikler 9 og 12-29.

6 Paa denne baggrund har Finanzgericht udsat sagen og stillet Domstolen foelgende praejudicielle spoergsmaal:

" Skal bestemmelserne i EOEf-Traktaten [artikel 3, litra b), artikel 9, stk. 1, samt artiklerne 12-29] og i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter - Det faelles mervaerdiavgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (artikel 2, nr. 2) fortolkes saaledes, at en medlemsstat ikke kan opkraeve told og indfoerselsomsaetningsafgift for ulovligt indfoerte varer, som det - hvilket gaelder for falske penge - i alle medlemsstater er forbudt at fremstille og omsaette?"

7 Vedroerende de relevante retsregler og hovedsagens baggrund samt retsforhandlingernes forloeb og de indlaeg, der er indgivet for Domstolen, henvises i oevrigt til retsmoderapporten. Disse omstaendigheder omtales derfor kun i det foelgende, saafremt det paa de enkelte punkter er noedvendigt for forstaaelsen af Domstolens argumentation.

8 Det bemaerkes, at den nationale rets spoergsmaal bestaar af to dele, som vedroerer henholdsvis paalaeggelse af told og opkraevning af indfoerselsomsaetningsafgift af falske penge.

Told

9 Da det ikke fremgaar klart af hovedsagen, hvad der har foranlediget Hauptzollamt til at kraeve betaling af told af et parti falske penge hidroerende fra en anden medlemsstat, bemaerkes indledningsvis, at told ved indfoersel kun maa opkraeves af varer indfoert fra en tredjestat til Faelllesskabets toldomraade og ikke af varer hidroerende fra andre medlemsstater (Traktatens artikler 9 og 12-15).

10 Den foerste del af spoergsmaalet maa herefter forstaas saaledes, at det i det vaesentlige oenskes klarlagt, om indfoersel af falske penge paa Faelllesskabets toldomraade kan give anledning til, at der opstaar toldskyld.

11 I denne forbindelse bemaerkes, at Domstolen i dommene af 26. oktober 1982, Wolf (221/81, Sml. s. 3681) og Einberger I (240/81, Sml. s. 3699) har kendt for ret, at der ikke opstaar toldskyld ved indfoersel af narkotika, som ikke er genstand for det af de kompetente myndigheder strengt kontrollerede salg med henblik paa en anvendelse til medicinske og videnskabelige formaal.

12 Domstolen naaede til dette resultat efter at have bemaerket, at det, naar bortses fra denne strengt kontrollerede handel, i alle medlemsstater er forbudt at indfoere og forhandle narkotika, hvilket er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, som medlemsstaterne har paataget sig paa dette omraade. Domstolen fastslog herefter, at der ikke kunne opstaa toldskyld ved indfoersel af narkotika, som ikke kan bringes i handelen og integreres i det oekonomiske kredsløb inden for Faelllesskabet.

13 Domstolen bemaerkede endvidere, at indfoerelsen af en faelles toldtarif, som er fastsat i Traktatens artikel 3, litra b), skal ses paa baggrund af de formaal, Traktatens artikel 2 opstiller for Faelllesskabet, og de retningslinjer, dens artikel 29 har afstukket vedroerende forvaltningen af Toldunionen. Indfoersel af narkotika til Faelllesskabet, som kun kan medfoere strafferetlige sanktioner, er disse formaal og retningslinjer ganske uvedkommende.

14 Disse bemaerkninger har endnu stoerre vaegt, naar der er tale om falske penge. Dels er disse ligeledes omfattet af en international konvention, nemlig konventionen til bekaempelse af falskmoentneri (Recueil des traités de la Société des Nations, vol. 112, s. 371 (Lovtidende C 1931 nr. 252, s. 1743)), som alle medlemsstaterne, med undtagelse af Storhertugdømmet Luxembourg, paa nuvaerende tidspunkt har tiltraadt, og som i artikel 3 forpligter de kontraherende parter til bl.a. at anse enhver i bedragerisk hensigt foretaget fremstilling eller forandring af penge, udgivelse af falske penge samt handlinger, hvorved nogen i udgivelseshensigt indbringer falske penge i landet, modtager eller forskaffer sig saadanne penge, vidende om, at de er falske, for strafbare handlinger som forbrydelser efter gaeldende ret. Desuden er fremstilling, besiddelse, indfoersel og forhandling af falske penge, uanset om der er tale om indenlandsk eller udenlandsk valuta, forbudt i alle medlemsstaterne.

15 Heraf foelger, at falske penge i alle medlemsstaterne er omfattet af et absolut forbud mod indfoersel og udgivelse, mens handel med og brug af narkotika til medicinske og videnskabelige formaal fortsat er tilladt.

16 Den foerste del af det stillede spoergsmaal skal derfor besvares med, at faelllesskabsretten skal fortolkes saaledes, at der ikke opstaar toldskyld ved indfoersel af falske penge til Faelllesskabets toldomraade.

Indfoerselsomsaetningsafgift

17 Anden del af den nationale rets spoergsmaal gaar i det vaesentlige ud paa, om artikel 2 i det sjette direktiv skal fortolkes saaledes, at der kan opkraeves mervaerdiavgift ved indfoersel af falske penge til Faelllesskabet.

18 Domstolen har allerede fastslaaet i dommen af 28. februar 1984, Einberger II (294/82, Sml. s. 1177), at omsaetningsafgift ved indfoersel og told med hensyn til deres vaesentlige egenskaber kan sammenlignes, fordi kravet paa dem stiftes ved indfoerslen til Faelllesskabet og den efterfoelgende overgang til omsaetning i medlemsstaterne, og fordi de begge udgoer et element i salgsprisen, der af de erhvervsdrivende paa de efterfoelgende salgstrin beregnes paa samme maade. Denne parallelitet bekræftes ved, at artikel 10, stk. 3, i sjette direktiv bemyndiger medlemsstaterne til at knytte afgiftspligtens indtraeden og omsaetningsafgiftens forfald til de tilsvarende begreber, der gaelder for told.

19 Med hensyn til ulovlige indfoersler af narkotika til Faelllesskabet, som kun kan give anledning til strafforfoelgning, fastslog Domstolen herefter, at saadanne transaktioner ikke paa nogen maade beroeres af det sjette direktivs bestemmelser om definitionen af beregningsgrundlaget og dermed omsaetningsafgiftspligtens indtraeden.

20 Paa baggrund af det ovenfor anfoerte vedroerende toldspoergsmaalet ses de betragtninger, som Domstolen har udviklet med hensyn til ulovlig indfoersel af narkotika, saa meget desto mere at gælde for indfoersel af falske penge.

21 Anden del af det af Finansgericht Muenchen stillede spoergsmaal maa derfor besvares med, at artikel 2 i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter - Det faelles mervaerdiavgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes saaledes, at der ikke kan opkraeves indfoerselsomsaetningsafgift ved indfoersel af falske penge til Faelllesskabet.

22 Denne konstatering beroerer paa ingen maade medlemsstaternes kompetence til at retsforfoelge overtraedelser af deres lovgivning om falske penge gennem passende sanktioner, herunder ogsaa alle konsekvenser af oekonomisk art, som dette kan indebaere.

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

23 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europaeiske Faelllesskaber, som har afgivet indlaeg for Domstolen, kan ikke godtgoeres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgoer et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at traeffe afgørelse om sagens omkostninger.

Afgørelse

Paa grundlag af disse praemisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedroerende det spoergsmaal, der er forelagt af Finanzgericht Muenchen ved kendelse af 21. juni 1989, for ret:

1) Faelleskabsretten skal fortolkes saaledes, at der ikke opstaar toldskyld ved indfoersel af falske penge til Faelleskabets toldomraade.

2) Artikel 2 i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter - Det faelles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes saaledes, at der ikke kan opkraeves indfoerselsomsaetningsafgift ved indfoersel af falske penge til Faelleskabet.